

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic, împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni din 07 aprilie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015, în privința inculpatului

Cucerean Eugeniu Cozma, născut la 06 octombrie 1984, originar și locuitor al s. Merenii Noi, r-nul Anenii Noi, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 29.08.2014 – 07.04.2015,
instanța de apel: 24.04.2015 – 09.10.2015,
instanța de recurs: 28.12.2015 – 29.03.2016.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 07 aprilie 2015, procesul penal în privința lui Cucerean Eugeniu pe art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal a fost încetat, cu atragere la răspundere contravențională în baza art. 335 Cod contravențional, și încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Cucerean Eugeniu *este învinuit* că la 09 februarie 2014, aproximativ ora 11.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, s-a deplasat la domiciliul lui Marga Andrian, situat în s. Mardareuca, r-nul Criuleni, unde i-a aplicat o lovitură cu piciorul în piciorul stâng, în rezultatul cărui fapt ultimul, sperându-se, a fugit de acasă. Apoi, Cucerean E. ilegal a pătruns în gospodăria lui Marga A., unde

amenințând-o pe stăpâna gospodăriei respective, Marga Natalia, cu violența fizică, a sustras în mod deschis dintr-o șură un polizor unghiular “Interscol”, cu costul de 1000 lei, un polizor unghiular “Interscol” - 1300 lei, un polizor unghiular “Makita”, cu încărcător și două acumulatori - 1800 lei, un perforator “Makita” - 2500 lei, un perforator “Interscol” - 1000 lei, două burghii electrice “Interscol” - 1200 lei, un ferestrău circular “Interscol” - 2000 lei, care aparțineau lui Marga Andrian, cauzându-i o daună materială în valoare de 13.300 lei.

Instanța a reținut că acțiunile inculpatului au fost calificate în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea daunei în proporții considerabile.

Inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că în anul 2012 i-a împrumutat părții vătămate 60.000 de ruble rusești pentru 2 luni. Peste vreo 6 luni, acesta i-a restituit 25.000 de ruble. Din anul 2012 până în anul 2014 insistent î-l telefona și-i cerea restituirea datoriei de 35.000 de ruble rusești. La 09.02.2014, s-a oprit la casa lui și l-a strigat la poartă. Ultimul, văzându-l a fugit în ogradă, iar el a intrat în ogradă. Tot atunci a ieșit și soția lui A. Marga. Pe o masă erau trei unelte: un ferestrău electric, un polizor și un perforator. I-a spus soției inculpatului că ia uneltele și le va întoarce când soțul ei va restitui datoria. Uneltele le-a lăsat acasă și a mers în Rusia. Când a revenit acasă, nu a găsit nici un instrument.

Partea vătămată A. Marga a declarat că inculpatul l-a lovit cu piciorul la piciorul stâng. El a fugit de acasă. Când a revenit, vecinul Igor Colța i-a spus că niște persoane au pus instrumentele în mașină și au plecat. Soția i-a spus că inculpatul și Valentin au intrat în ogradă, au cotrobăit prin sarai. El a constatat că lipsesc: 2 burghiuri “Interscol”, perforatorul “Makita”, 2 polizoare “Interscol”, șurubelnița electrică cu două încărcătoare. Instrumentele valorează la 13.000 lei. Cu adevărat a împrumut de la inculpat 60.000 de ruble rusești. Dar, 55.000 de ruble i-a restituit, treptat. Deoarece, în anul 2008 deja el i-a împrumutat inculpatului 200 dolari SUA, pe care ultimul nu i-a restituit, el și-a reținut suma datorată, de 5000 ruble. Bunurile luate de către inculpat sunt ale lui, le-a cumpărat în Rusia.

Martorii Dumitru Marga și Svetlana Marga, au dat depoziții similare.

Martorul Natalia Marga a declarat că inculpatul și V. Chiriac fugeau după soț, apoi îl căutau prin ogradă. Ea stătea pe scările casei cu copilul în brațe și i-a întrebat ce caută. Inculpatul i-a spus că soțul ei îi este dator cu bani. Inculpatul a intrat în sarai a ieșit în brațe cu niște instrumente. Ea i-a spus că nu are dreptul să i-a bunurile. Însă, inculpatul a pus instrumentele în mașina și toți au plecat.

Instanța a indicat că acuzarea nu a adus probe care să dovedească intenția inculpatului de a însuși bunurile luate din gospodăria părții vătămate, câte instrumente a luat inculpatul, cui aparțineau bunurile și care este valoarea lor.

Nu s-a constatat faptul amenințării Nataliei Marga cu violența fizică, deoarece ultima a declarat că inculpatul nu a amenințat-o, ci doar i-a zis să tacă.

Prin urmare, inculpatul și-a exercitat în mod arbitrar un drept efectiv sau presupus, ce *reiese din relațiile civile cu privire la împrumut*, prin încălcarea ordinii stabilite de legislația procesuală civilă, care stabilește, că toate litigiile de drept civil se examinează de instanța de judecată competentă.

Deci, în acțiunile inculpatului *sunt prezente elementele constitutive ale contravenției* prevăzute de art. 335 Cod contravențional, samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, *fără a se cauza vreo daună considerabilă persoanei*.

3. Procurorul în Procuratura raionului Criuleni, Adriana Țîcu, a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f), 90 Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 4 ani.

Apelantul a indicat că instanța a dat o apreciere eronată a probelor prezentate de acuzare, care dovedesc cu certitudine intenția inculpatului de a sustrage bunurile altei persoane, sustragere care a avut loc în mod deschis în prezența lui Marga Natalia.

Instanța nu a ținut cont de prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel că nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Instanța nu a luat în considerație că atât partea vătămată, cât și martorii audiați au declarat că sumele de bani împrumutate anterior au fost restituite inculpatului și că la momentul când a avut loc fapta, Marga Andrian nu avea careva datorii.

Instanța a apreciat unilateral probele administrate, care dovedesc vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

3.1. Partea vătămată Andrian Marga, la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Apelantul a indicat că instanța nu a apreciat obiectiv probele administrate, că inculpatul l-a lovit cu piciorul în regiunea piciorului stâng, a intrat în ogradă și față de soție a sustras instrumentele din serai, ce valorează la 13.000 lei, pe când el nu mai avea nicio datorie bănească către inculpat.

Soția, Marga Natalia, a declarat că inculpatul a intrat în gospodărie și a sustras din sarai instrumentele, ea i-a făcut observație să nu le ia că nu-i aparțin și nu are nici un drept, însă el amenințându-o că o va lovi, a pus instrumentele luate în automobil și a plecat cu ele.

Faptul că a fost agresat fizic de către inculpat îl confirmă soția și martorii Igor Colța, Dumitru Marga, Marga Svetlana.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost calificate corect de acuzare ca jaf.

Instanța nu a apreciat declarațiile inculpatului, precum că nu ține minte câte instrumente a sustras.

Toți martorii, cu excepția lui Igor Colța, au declarat că împrumuturile luate de la inculpat i-au fost restituite integral.

Inculpatul nu a prezentat nici un înscris despre existența vreunui împrumut bănesc primit de la el.

Mai mult, valoarea bunurilor sustrate de inculpat depășește cu mult valoarea împrumutului pe care el îl pretinde, ceea ce la fel nu justifică acțiunile de însușire arbitrară a bunurilor din gospodărie.

Totodată, inculpatul cunoaște că el locuiește împreună cu părinții, deci nu cunoștea cu certitudine cui aparțin bunurile sustrase, ceea ce la fel exclude prezența în cazul dat a elementelor contravenției de samavolnicie.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015, ambele apeluri au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că **instanța de fond a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului**, dând faptei săvârșite o încadrare juridică corespunzătoare probelor administrate.

Inculpatul **a fost pus sub învinuire** precum că la 9 februarie 2014, aproximativ la ora 11:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, s-a deplasat la domiciliul lui Marga A., în s. Mardareuca, r-nul Criuleni, unde i-a aplicat o lovitură cu piciorul în piciorul stâng, în rezultatul cărui fapt ultimul sperându-se a fugit de acasă. Apoi, Cucerean E. ilegal a pătruns în gospodăria lui Marga A., unde amenințând-o pe stăpâna gospodăriei respective, Marga N., cu violența fizică, a sustras în mod deschis dintr-o șură un polizor unghiular "Interscol", cu costul de 1000 lei, un polizor unghiular "Interscol" - 1300 lei, un polizor unghiular "Makita", cu încărcător și două acumulatori - 1800 lei, un perforator "Makita" - 500 lei, un perforator "Interscol" - 1000 lei, două burghie electrice "Interscol" - 200 lei, un ferestrău circular "Interscol" - 2000 lei, care aparțineau lui Marga Andrian, cauzându-i o daună materială în valoare de 13.300 lei.

Aceste împrejurări au fost constatate din probele administrate, care au fost corect apreciate, conform art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, inculpatul dorea să-i fie restituită suma de bani anterior împrumutată părții vătămate, care după spusele inculpatului, constituie 35.000 de ruble rusești.

Se rețin concluziile primei instanțe că nu au fost prezentate probe, care ar confirma că partea vătămată a avut în proprietate toate bunurile indicate în rechizitoriu, că toate acestea au fost sustrase de inculpate, care este valoarea bunurilor și a prejudiciului material cauzat.

Ținând cont de mărimea prejudiciul cauzat părții vătămate de către inculpat **prin săvârșirea faptei ilicite, care conform rechizitoriului constituie suma de 13.300 lei**, prima instanță întemeiat a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 335 Cod contravențional.

Dispoziția componentei de contravenție, prevăzute de art. 335 Cod contravențional, prevede exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, **fără a se cauza daună considerabile persoanei**.

Instanța de fond corect a constatat că inculpatul **și-a exercitat în mod arbitrar un drept efectiv sau presupus ce reiese din relațiile civile cu privire la împrumut** prin încălcarea ordinii stabilite de legislația procesuală civilă, care stabilește, că toate litigiile de drept civil se examinează de instanța de judecată competentă.

5. Procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, în cazul în care instanțele au ajuns la concluzia calificării acțiunilor inculpatului în baza art. 335 Cod contravențional, urmau să se expună asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt care pe caz nu a avut loc, fiind efectuată o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor cauzei penale.

Instanțele nu au ținut cont că prin declarațiile părții vătămate și a martorilor s-a dovedit lipsa cărorva datorii a părții vătămate față de inculpat.

Chiar și în situația existenței acelei datorii de 200 dolari SUA, aceasta nu coroborează cu costul bunurilor sustrase.

Totodată, urmează a se ține cont că inculpatul a intrat în posesia altor bunuri materiale, în mod deschis.

Bunurile sustrase nu au fost depistate la domiciliul inculpatului, deci au fost însușite de către ultimul, contrar scopului expus în ședința de judecată.

În cazul în care inculpatul ar fi intrat în posesia bunurilor cu scopul de a le restitui la rambursarea pretinsei datorii, le-ar fi păstrat anume în acest scop, fapt pe care acesta nu l-a realizat. Bunurile indicate au fost înstrăinate și deci aceasta combate în prin plan versiunea invocată de către inculpat.

Instanțele nu au ținut cont de caracteristicile laturilor obiective ale ambelor componente la care au făcut referință, fără a delimita acesta după semnele specifice.

În același sens, este neînțeleasă poziția instanțelor de judecată cu privire la aprecierea volumului bunurilor sustrase - pe de o parte constată veridicitatea declarațiile părții vătămate, iar pe de altă parte, fără nici un motiv le resping.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. În corespundere cu art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. Conform art. 101 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Potrivit art. 332 alin. (2) și 391 alin. (2) Cod de procedură penală, pe care este întemeiată soluția instanței de fond, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional. În corespundere cu art. 462 alin. (4) Cod contravențional, partea descriptivă a hotărârii judecătorești trebuie să cuprindă circumstanțele constatate în judecarea cauzei, probele pe care se întemeiază concluzia și motivele de respingere a probelor.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței (*pct. 2. din decizie*), instanța de fond:

a) nu a descris fapta contravențională, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins probele acuzării;

b) nu a apreciat fiecare probă separat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele invocate în rechizitoriu, în special cu quantumul pagubei considerabile de 13.300 lei, incriminate inculpatului.

Or, concluzionând divergent că circumstanțele pe caz: ”...*reiese din relațiile civile cu privire la împrumut*, apoi că: ”...*sunt prezente elementele constitutive ale contravenției*, nu a estimat în aspectul vizat declarațiile martorilor și a părții vătămate că ultimul a achitat datoria până la 09.02.2014, fapt confirmat parțial și de inculpat.

Totodată, elementul constitutiv al contravenției prevăzute la art. 335 CC - *fără a se cauza vreo daună considerabilă persoanei*, nu l-a corelat în niciun fel la paguba considerabilă, imputată inculpatului prin rechizitoriu.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), (5), (6), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenumului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, și, repetându-le întocmai, deci acestea fiind valabile și pentru instanța de apel, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință ilegală, nemotivată și neîntemeiată;

b) potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, și-a întemeiat concluziile pe probe care nu au fost verificate în ședința de judecată prin citirea lor și nu au fost consemnate în respectivul proces-verbal, cum ar fi probele scrise de la f.d. 13, 14, 15, 25;

c) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror, inclusiv asupra celor reproduse la pct. **3.** și **5.** din decizie;

d) referindu-se la învinuirea formulată inculpatului a concluzionat în mod absolut divergent și neclar că: ***”Aceste împrejurări au fost constatate din probele administrate..., Ținând cont de mărimea prejudiciul cauzat părții vătămate de către inculpat prin săvârșirea faptei ilicite, care conform rechizitoriului constituie suma de 13.300 lei, prima instanță întemeiat a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 335 Cod contravențional..., fără a se cauza daună***

considerabile persoanei..., inculpatul și-a exercitat în mod arbitrar un drept efectiv sau presupus ce reiese din relațiile civile cu privire la împrumut...

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul acestora, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Cătălin Scutelnic, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2015, în privința inculpatului Cucerean Eugeniu Cozma, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 19 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun